

lidt mat her og dér, men vi er vel alle lidt trætte på det her tidspunkt.

Som et af de efterhånden mange medlemmer, der ikke genopstiller ved næste valg, hvornår det så måtte blive, står man jo heroppe lidt i tvivl, om det nu er sidste gang. Men overvejelserne om valgdatoen vil jeg trygt overlade til statsministeren.

I morgen stemmer vi ved tredjebehandlingen af bloktilskudsloven for Grønland formentlig enstemmigt for det resultat, som regeringen og Landsstyret tidligere i år er nået frem til, et bloktilskud, som gælder for årene 2002 og 2003.

For mig er konsensus vedrørende grønlandske spørgsmål gennem de snart 14 år, jeg har siddet herinde, blevet mere og mere fremherskende. Det tager jeg som udtryk for et ønske om at bevare de bånd, der eksisterer mellem vore to lande. Jeg opfatter det som betryggende, at Danmark – i hvert fald set med Folketingets øjne, og jeg er også ret sikker på med mange danskeres rundt om i landet – betragter vort land som et rigt fæctteret aktiv for Danmark.

Verdens største ø med en befolkning på bare 56.000 sjæle, et arktisk samfund strækkende sig fra det sydligste meget grønne land med fåreavl, skov og landbrug hele vejen op til verdens nordligste beboede bygder, hvor årets første skib på grund af ismasserne først kommer med årets forsyninger i juli måned. To isolerede beboelser på østkysten, men alt omkranset af hav og de evigt fascinerende isbjerge.

Det er jo egentlig en fantastisk kombination, Grønland og Danmark. Det kæmpestore vilde arktiske land og det lille flade grønne land langt sydpå, hvor alt er sirligt ordnet i pæne firkanter. Det burde ikke kunne lade sig gøre, men det har det så kunnet alligevel gennem snart 300 år. Det kunne jeg filosofere en del over, men det vil jeg overlade til medlemmerne og andre, der måtte have sådanne lyster.

Lad mig også om bloktilskuddet oplyse følgende fakta: Den opnåede aftale indebærer, at Grønland de næste 2 år modtager ca. 2,9 mia. kr. pr. år. Udenrigsministeriet udgiver hvert år en eksportredøgørelse, som bl.a. indeholder en top 100-liste over lande, som Danmark eksporterer til. I 1999 – det er det seneste tal, jeg har – lå Grønland som nr. 21. Vi har købt varer og serviceydelser i Danmark for 2,2 mia. kr. Alle, der besøger Grønland, vil kunne forvisse sig om sandsynligheden af dette beløb, da stort set alt, der sælges, fra kyllingemiks til byggematerialer, må importeres.

En lille krølle på bloktilskuddet omkring beredskabet, som statsministeren også var inde på i morges: Det er en meget vigtig krølle i det arktiske område, at vi har fået beredskabet sat på plads.

Jeg siger ikke, at vi i Grønland står i stampe, er ovenud tilfredse med vores økonomi – tværtimod, vil jeg sige. Jeg har lige fået de sidste nyheder fra Grønland, hvor den grønlandske finansminister siger: De fede tider er forbi. Så det er måske lidt på kant med det, statsministeren sagde i morges om den gode økonomi. Vi har haft den, men den er desværre på vej ned.

Alle, der har lidt interesse for Grønland, ved, at vores økonomiske muligheder er meget sårbare. Den grønlandske økonomi har egentlig fungeret tilfredsstillende, hvis vi kigger tilbage på de sidste 5 år. Men nu begynder alarmklokkerne at ringe. Konjunkturterne på det eneste marked, der for alvor har kreeret vores økonomiske formåen, fiskerimarkedet, specielt på det såkaldt røde guld, rejerne, er for alvor ved at krakelere, og det er virkelig noget, der kan mærkes på vores enstrengede økonomi.

Folketinget ved også, at vi satser på andre indtjeningsmuligheder. Olie, gas og andre råstoffer ved vi findes i vores undergrund. Mange forundersøgelser har været foretaget i næsten alle afkroge af landet, men hidtil uden en bæredygtig udnyttelse til følge. Verdensmarkedspriserne er for tiden sådan indrettet, at det specielt i et arktisk område er meget lidt attraktivt at iværksætte projekter, endsiges finansiere større råstofprojekter.

Dog er der et lille bitte lys for enden af tunnelen. Guldmineprojektet i det sydlige Grønland, nærmere betegnet Kirkespirdalen på dansk, ser for nærværende ud til at kunne blive realiseret inden for de kommende nærmeste år. Så skal man starte et sted, er rigtigt guld jo ikke nogen dårlig tilsætning til det røde guld, rejerne.

Netop i dag afsluttes forårssamlingen i det grønlandske Landsting. Dagen i går må betegnes som historisk, idet Landstinget vedtog at åbne op for privatisering af KNI's butikskæde, vores gamle arv fra statens tid, da vi havde Den Kgl. Grønlandske Handel. En intens og nødvendig debat har været ført i det politiske og økonomiske liv derhjemme gennem meget lang tid om principperne for privatisering, noget, som man måske hernede kun ville trække på skuldrene ad, da privatisering og markedskonometri jo er en fast del af den danske økonomiske kultur fra gammel tid, men set i vores histories lys er gårs-